

Szkoła Podstawowa z Oddziałami Sportowymi nr 5 im Polskich Olimpijczyków

2024-04-02

W ramach projektu "Przystań na szczęście", przeprowadziłam w klasie warsztaty poświęcone zagadnieniom związanym z poszukiwaniem szczęścia. W dniach: 12.03, 15.03, a także 22.03 2024 r. zrealizowałam scenariusz zajęć, przygotowany w oparciu o książkę Roksany Jędrzejewskiej - Wróbel pt.: "Kwiat paproci". Podczas zajęć dzieci uczestniczyły w różnych aktywnościach, a także poznawały kolejne fragmenty wspomnianej książki, towarzysząc tym samym tytułowej bohaterce - Zosi w jej drodze do odnalezienia szczęścia. Pierwsze zajęcia rozpoczęliśmy w kręgu, od wspólnego wykonania wykreślanki i odczytania powstałego hasła "szczęście". Następnie dzieci zaznaczały poziom swojego szczęścia na specjalnych termometrach, przyklejały kartki z imionami na tarczy adekwatnie do tego, na ile szczęśliwe się czuły. Później wszyscy wysłuchali pierwszego fragmentu książki. Na koniec zapisali na pięciu szczeblach własnej drabiny co jest im potrzebne do szczęścia i narysowali swoją twarz w miejscu, gdzie obecnie się znajdowali.

Podczas kolejnych zajęć uczniowie przyglądali się wykonanym wcześniej drabinom i określali, czy ponownie narysowaliby siebie w tym samym miejscu. Zapoznawali się też z drabiną Zosi i podawali przykłady rzeczy, które mogliby zrobić, aby zdobyć szczęście, a także których nigdy by nie zrobili. Po omówieniu zadania odczytałam dzieciom kolejny fragment książki. Pod koniec zajęć wspólnie podawaliśmy przykłady zdarzeń, których doświadczyliśmy raz w życiu, a które uczyniły nas szczęśliwymi.

Podczas trzecich zajęć dzieci wysłuchały dwóch ostatnich fragmentów książki, odkryły też, że paprocie w rzeczywistości nie kwitną. Podczas zabawy z bańkami mydlanymi dostrzegły, że szczęścia nie da się złapać i zatrzymać raz na zawsze. Ponownie zaznaczyły na termometrach swój aktualny poziom szczęścia i porównały go ze swoją poprzednią pracą, a także przykleiły swoje imiona do tarczy, tak jak na pierwszych zajęciach.

Dzięki warsztatom uczniowie dostrzegli, że to oni mają wpływ na swoje poczucie szczęścia. Książka zaciekała dzieci, słuchały jej z zainteresowaniem. Chętnie brały też udział w zajęciach, które zgodnie uznały za ciekawe.